

nyder, og jeg foragter den Tillid, man kun kan vinde ved Oproffelse af sin Overbeviisning. Naar en Mand følger sin Overbeviisning, saa kan han ofte komme til at staa ene, men jeg kjender dog ogsaa Exempler fra vor Tids Historie paa, at jeg har haft saa godt som det hele Thing med mig. Det ligger i Begivenhedernes Gang, at det snart stiller sig saa og snart saa; men min Regel er, som sagt, den at følge min Overbeviisning om, hvad der er det Rigtigste. Jeg sætter ikke Partiformaal som det Overste, jeg troer ikke, at det er Idealet for en Politiker at være tro imod sit Parti, men derimod at være tro imod sit Fædreland. Jeg erkjender, at det vilde have været rigtigst, om man i Rigsraadet havde nedfat et Udvalg i Anledning af Forfatningsagen; men der er jo Intet til Hinder for, at det endnu kan stee der under Sagens 2den Behandling. Jo alvorligere denne Sag netop ligger mig paa Hjerte, og — jeg tilstaaer det oprigtigt — jo mere den Form tiltaler mig, hvori Sagen er bragt ved det foreliggende Forslag, desto mere magtpaaliggende er det mig, at man ved en ret omhyggelig Behandling søgte at fjerne de Skær, der mulig kunde frembyde sig haa Grund af formelle Vanskeligheder; Sagen trænger netop til en overordentlig omhyggelig Gjennemgaaen, for at alle Ulemper kunne fjernes. Det er muligt, at man, hvis Regjeringen vilde møde i Udvalget, da kunde forhandle med den. Jeg troer desuden, at man gjør vel i at gjøre enhver vigtig Sag, som man ønsker at fremme, til Gjenstand for et Udvalgs Behandling. I Øvrigt er jeg ikke ganske enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) deri, at man skulde betragte Haabet om en Overenskomst som et Drømmebillede; i alt Fald maa man efter min Mening see, om dog ikke i det Mindste de to Folkething kunne blive enige, thi dette vilde allerede være et Skridt fremad paa Overenskomstens Vej.

B. Nee: Naar jeg efter det Standpunkt, hvorpaa Sagen nu er, stemmer for et Udvalg og tillader mig at tilraade det, saa er det, fordi jeg troer, at et Udvalg er sat istand til at conferere med Regjeringen. Det kan

ikke fælle, hvilket den ærede sidste Taler ogsaa antydede, at Regjeringen maa og vil træde i en saadan Forbindelse, og jeg haaber, at Udvalget ved at conferere med Regjeringen kan tilveiebringe for os den Forbindelse, som vi hidtil, navnlig idag, have savnet i denne Sag, og som jeg troer er en Nødvendighed for Sagens fortsatte Fremme paa den Vej, hvor den vist allerbedst vil kunne lykkes.

J. A. Hansen: Da Regjeringen har erklæret, at den ikke vil forhandle med os om denne Sag, saa forekommer det mig, at den ærede sidste Talers Haab er forfængeligt. Hvad forøvrigt selve Spørgsmaalet angaaer, saa er min Mening jo kun een af Forslagsstillerens, da en anden af Forslagsstillerne har erklæret, at han vil stemme for et Udvalg, og da det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ogsaa synes at ville stemme derfor, kan jeg naturligvis meget godt frasalde min Mening. Troer man at gavne Sagen bedst ved at faae et Udvalg, saa er det ogsaa min Mening, at man bør stemme derfor; Spørgsmaalet er kun, hvorledes man opfatter Sagen. — Med Hensyn til det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) skal jeg bemærke, at han er et af de Medlemmer, der altid er sikker paa at kunne nyde stor Tillid hos den ene eller den anden Side her i Salen, saasnart man blot i en vis bestemt Sag faaer at vide, hvad hans Overbeviisning er; men man er jo netop her i en total Uvidenhed om, hvorledes han staaer i denne Sag. Jeg er overbeviist om, at det ærede Medlem kan skaffe sig stor Tillid og megen Understøttelse for sin Mening, enten det nu stee fra den ene eller den anden Side, saasnart det bliver os alle klart, hvad han vil, men det er netop dette, der mangler.

Rettelser.

Sp 1769, Lin. 6 f. n.: „Malesnorvaad“ læs: „Flynder-
snorvaad“
— 1770, Lin. 1 f. o.: „Snorvaad“ læs: „Malesnor-
vaad“